

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 537: Nay Người này Đã Triệt Để Thấy Ngã Tướng Nhân Tướng V.V... Tức Là Phi Tướng, Thì Có Thể Thấu Rõ Hết Thấy Tướng Có Tức Là Không Có Vậy. Cho Nên Có Thể Thấy Mà Như Không Thấy. Tuy Vạn Tượng Phân Vân, Mà Trong Lòng Thái Nhiên. Trí Tuệ Thấu Triệt Tam Không, Thật Là Bậc Đại Căn Khí. Cho Nên Gọi Là Đệ Nhất Hy Hữu

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 046)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nay người này đã thấu triệt ngã tướng, nhân tướng v.v... tức là phi tướng, thì có thể thấu rõ hết thấy tướng, có tức là không vậy. Cho nên có thể thấy mà như không thấy. Tuy muôn vàn hiện tượng đan xen phức tạp, mà trong lòng vẫn luôn bình thản. Trí tuệ thấu triệt tam không, thật là bậc đại căn khí. Cho nên gọi là đệ nhất hy hữu.】

Người này đương nhiên là đệ nhất hy hữu, dùng chữ “đệ nhất hy hữu” để tán thán họ, quả thật xứng đáng không có gì phải hổ thẹn. Đây chính là một người mà Tôn giả Tu Bồ Đề đã giả định ở trong bộ kinh này. Nếu trong thời kỳ Mạt pháp xuất hiện một người như vậy, người này thật sự là đệ nhất hy hữu, vượt qua Ngài [Tu Bồ Đề] quá nhiều rồi, đó chính là người khi nghe được “Kinh Kim Cang” liền có thể buông xả triệt để. Đạo lý ở đây chính là chân thật thấu rõ “phàm những gì có tướng, đều là hư vọng”, chân thật thấu rõ rồi, biết được hết thấy tướng là “đương thể tức không, liễu bất khả đắc” (ngay nơi thể là không, rốt ráo chẳng thể được), đó là ý nghĩa của hai câu phía trước. Cho nên họ ở trong muôn vàn hình tướng, cũng tức là nói ở trong cuộc sống đời thường, “thấy” cùng “không thấy” hợp lại làm một. Thấy cùng không thấy là một, nghe cùng không nghe là một, sáu căn cùng với cảnh giới sáu trần bên ngoài viên dung thành một thể, đoạn kinh này mang ý nghĩa như vậy. Vạn pháp đều là chân như, vạn pháp bất nhị, họ đã thâm nhập vào cảnh giới này.

Cho nên thế gian này, phàm phu chúng ta nhìn thấy thế giới ngày nay là một thời đại đại loạn, nhưng người thật sự nhập vào cảnh giới Kim Cang Bát Nhã, thì thiên hạ thái bình, vô sự! Vì sao chúng ta lại nhìn thấy trên thế giới có

nhiều chuyện đến vậy? Là do vọng tưởng của chúng ta nhiều, phân biệt nhiều, chấp trước nhiều, nên mới thấy cảnh giới bên ngoài vô cùng phức tạp. Còn người này, họ không còn vọng tưởng, không còn phân biệt, không còn chấp trước, họ nhìn thế giới là “nhất tướng”, là tướng thanh tịnh bình đẳng. Từ đây có thể chứng minh, lời Phật dạy trong kinh “y báo chuyển theo chánh báo” quả nhiên không sai. Chánh báo là tâm, tâm thanh tịnh thì hoàn cảnh bên ngoài liền thanh tịnh; tâm nếu bị ô nhiễm thì hoàn cảnh bên ngoài liền ô nhiễm. Chúng ta nếu muốn sống trong một môi trường tốt đẹp, thì phải tu tâm thanh tịnh, tu tâm thiện, tâm địa thanh tịnh, hiền thiện thì môi trường làm sao lại không tốt đẹp cho được?

Cho nên nói “trong lòng bình thản”, tức là ở trong tâm bình an, bình đẳng thì sẽ an. Hai chữ “Bình An”, Bình (bình đẳng) là nhân, An là quả báo, không bình thì làm sao có thể an? Tâm của chính chúng ta không bình, thì tâm sẽ không an. Tâm của đại chúng trong xã hội không bình, thì xã hội này nhất định không an định. Xã hội làm thế nào để có được sự bình? Cần phải công tâm, công bằng. Hết thấy đều công khai minh bạch, thì tâm mọi người sẽ bình. Nhỏ thì như một gia đình, một công ty, một đoàn thể, nếu có thể làm được mọi thứ đều công khai, nhân sự công khai, tài chính công khai, thì tâm bình, mọi người cùng bình. Bình rồi thì sẽ được an, an rồi thì sẽ được vui (lạc). Quý vị hãy xem văn tự của Trung Quốc, chữ đi trước là nhân, chữ theo sau là quả, mang ý nghĩa vô cùng sâu sắc. Nếu chữ phía trước đã không có, thì chữ phía sau nhất định không có (*). Chúng ta nói tu hành, chính là phải tu từ những chỗ này. Chúng ta đối với người, đối với việc phải đại công vô tư, hết thấy đều công khai, mấy may không giấu giếm.

Hiện nay người đời đều đang chú trọng đến “quyền riêng tư”, thật đáng thương! Quyền riêng tư là không thể để người khác biết; người khác không biết nhưng quỷ thần biết, không chỉ quỷ thần biết, mà yêu ma quỷ quái có chút thần thông chúng cũng biết. Quý vị xem, quý vị đối với quỷ thần, đối với yêu ma quỷ quái đều không thể giấu giếm, vậy có sao lại phải giấu giếm con người? Điều này thật vô nghĩa. Có cái ý niệm này, tâm của quý vị làm sao có thể an? Tâm của quý vị sẽ không bình, quý vị sẽ không an, quý vị sẽ không có được niềm vui. Quý vị như thế là tự mình làm khó chính mình! Sống cuộc đời rất cực nhọc, cực nhọc từ đâu mà ra? Là từ cái “quyền riêng tư” đó mà ra. Người học Phật có trí tuệ, đầu óc sáng suốt, suy nghĩ kỹ một chút sẽ thấy rất thú vị. Chúng ta dứt

khoát không cần cái thứ này, tâm hồn mới thả nhiên, thả nhiên mới tự tại, mới an vui, người như vậy mới thật sự có trí tuệ.

“Trí tuệ thấu triệt tam không” (慧徹三空): nhân không, pháp không, không không, đây gọi là Tam không. Họ thấy đều buông xuống rồi, hai bên đều không dính mắc, ngay cả cái “không dính mắc” cũng không dính mắc luôn, đây chính là ý nghĩa của Tam không. Người này mới là bậc đại căn khí chân thật. Đại căn khí chính là có đủ tư cách để tu học Đại pháp. Đại pháp là gì? Phổ Hiền Hạnh Nguyên là Đại pháp, Phổ Hiền Hạnh Nguyên là pháp mà Pháp Thân Đại Sĩ tu, phải có điều kiện này mới có thể tu pháp Phổ Hiền. Cho nên nói là “đệ nhất hy hữu”, đây là đệ nhất hy hữu chân thật. Thế nên Tôn giả Tu Bồ Đề không thể không khâm phục.

Chú thích:

(*): Từ “**Bình An**” (平安) Ngay trong chính đoạn bài giảng này, Lão Hòa thượng đã diễn giải rất rõ ràng.

- **Nhân (chữ đi trước):** “Bình” (平) – tức là tâm bình đẳng, mọi việc công bằng, công khai minh bạch, không thiên vị hay giấu giếm.

- **Quả (chữ theo sau):** “An” (安) – tức là trạng thái an ổn, bình yên. Hòa thượng khẳng định: “không bình thì làm sao có thể an?”. Nếu tâm không gieo cái nhân là sự “Bình”, thì dứt khoát không thể gặt hái được cái quả là sự “An”.